

TRATAMENTUL CONTABIL ȘI FISCAL AL AMORTIZĂRII MIJLOACELOR FIXE

Liliana LAZARI, dr., conf.univ., ASEM,

e-mail: lilianalazary@gmail.com

Roman VIERU, inspector principal, SFS

e-mail: roman.vieru@sfs.md

Abstract. *In this article, we examined the accounting and fiscal treatment of depreciation of fixed assets, applying the current legislation of the Republic of Moldova compared to the international regulations.*

We also examined the positive and negative aspects of the constant trend of harmonization and adaptation of the Moldovan fiscal legislation to the requirements of the European standards regarding the studied issue.

The importance of studying the fiscal and accounting aspect of fixed assets depreciation arises from the logical consequence of the fact that the fiscal legislation of the Republic of Moldova regarding the depreciation of fixed assets suffers a constant change and completion. In addition, the accounting regulation of the fixed assets depreciation differs from the fiscal one, which creates an increased risk of committing an error or omission in practical application.

Research on the accounting and fiscal treatment of fixed assets depreciation was carried out through combined application of classical research methods: the method of deduction, contradiction and analysis.

As a result, we established the importance and practical necessity of continuing to harmonize the fiscal legislation of the Republic of Moldova in relation to its alignment with the accounting standards.

Key words: fixed assets, depreciation of long term assets, depreciation for fiscal purposes, tangible and intangible long term assets, methods of calculating the depreciation.

Cod JEL. M41, H25.

Introducere. Problema calculării amortizării mijloacelor fixe în contabilitate și în scopuri fiscale apare ori de câte ori entitatea finalizează ciclul contabil și purcede la completarea Declarației cu privire la impozitul pe venit (Forma VEN 12). Necesitatea stabilirii ajustărilor veniturilor și cheltuielilor conform legislației fiscale este aplicabilă tuturor entităților care utilizează regimul de impozitare stabilit în Titlul II din Codul fiscal [1]. În acest context, cercetarea respectivă prezintă interes deoarece reglementarea contabilă a amortizării mijloacelor fixe nu este tratată la fel și în reglementarea fiscală, fapt ce determină multiple dificultăți în aplicare. Nu în ultimul rând sunt multiple modificări la legislația fiscală intrate în vigoare la 01.01.2018 pe tema abordată.

Conținutul de bază. Amortizarea mijloacelor fixe, din punct de vedere al tratamentului contabil, este reglementată de prevederile Standardelor Naționale de Contabilitate cu aplicare de către entități cu titlu de recomandare de la 1 ianuarie 2014 și obligatoriu – de la 1 ianuarie 2015 [8], în special SNC „Imobilizări necorporale și corporale”, care este elaborat în baza Directivelor UE, IAS 38 „Imobilizări necorporale”, IAS 16 „Imobilizări corporale” și IFRS 6 „Explorarea și evaluarea resurselor minerale” [9], iar din punct de vedere al tratamentului fiscal, aceasta este reglementată de Codul fiscal, Legile de punere în aplicare a titlurilor I-IX ale Codului fiscal, precum și alte acte normative.

La început vom prezenta noțiunile de bază ale cercetării date în cele două reglementări: contabilă și fiscală (tabelul 1).

Tabelul 1. Noțiuni generale cu privire la amortizarea mijloacelor fixe

Noțiuni	Reglementarea contabilă	Reglementarea fiscală	Notă
<i>mijloace fixe</i>	reprezintă imobilizări corporale transmise în exploatare, valoarea unitară a cărora depășește plafonul valoric prevăzut de legislația fiscală sau <u>pragul de semnificație</u> * stabilit de entitate în politicile contabile. Una din proprietățile esențiale a mijloacelor fixe supuse exploatării în cadrul desfășurării activității de întreprinzător este faptul că acestea sunt supuse uzurii atât fizice, cât și morale. În contabilitate acest proces este exprimat prin calcularea amortizării.	proprietatea materială reflectată în bilanțul contribuabilului în conformitate cu legislația și folosită în activitatea de întreprinzător, a căror valoare scade prezumtiv ca urmare a uzurii fizice și morale și a cărei perioadă de exploatare este mai mare de un an, iar valoarea ei depășește suma de 6000 de lei [1, art.26 ¹ alin.(2)]. **	Pragul de semnificație este criteriul prestabilit de către entitate, pe când în scopuri fiscale valoarea mijlocului fix este o valoare stabilită de Codul fiscal.
<i>amortizarea imobilizărilor</i>	repartizarea sistematică a valorii amortizabile a mijlocului fix pe perioade de gestiune pentru întreaga perioadă de timp (<i>durată de utilizare</i>) pe parcursul căreia entitatea așteaptă să obțină beneficii economice din utilizarea acestuia	Nu este prevăzută ***	Reglementarea fiscală utilizează aceeași noțiune stabilită conform reglementării contabile
<i>valoare reziduală</i>	valoarea estimată a mijlocului fix supus amortizării, pe care, după expirarea duratei de utilizare a acestuia, entitatea preconizează să o obțină	Nu este prevăzută	Reglementarea fiscală nu utilizează o astfel de noțiune

Sursa: elaborat de autori în baza reglementărilor [1, 3, 6, 7, 8]

* *Prag de semnificație – criteriul prestabilit de către entitate pentru determinarea necesității de a prezenta sau corecta informații în situațiile financiare, luând în considerare posibilitatea influenței acestor prezentări sau corectări asupra deciziilor economice ale utilizatorilor.*

** *prevederile legislației fiscale stabilește că investițiile efectuate în mijloacele fixe care fac obiectul unui contract de leasing operațional, locațiune, concesiune, arendă sînt considerate, de asemenea, proprietate pe care se calculează amortizarea. Prin investiție se înțelege excedentul cheltuielilor ce țin de reparație, îmbunătățire și altele asemenea, în privința mijloacelor fixe respective asupra cheltuielilor menționate, permise spre deducere în perioada fiscală conform modului stabilit la art.27 alin.(9) din Codul fiscal. Limita cheltuielilor respective permise spre deducere conform prevederilor menționate reprezintă 15% din suma calculată a arendei (locațiunii) suportată pe parcursul perioadei fiscale [1, art.26¹ alin.(3)].*

*** *prin modificările din 01.01.2018 în textul Codului fiscal, cuvîntul “uzură”, la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvîntul “amortizare” la forma gramaticală corespunzătoare, cu excepția cazurilor în care prezenta lege prevede altfel conform Legii nr.288 din 15.12.2017, în vigoare 01.01.2018.*

În scopul determinării valori mijloacelor fixe o importanță deosebită o are stabilirea momentului de începere și momentului final de sistare în fișa calculării mijloacelor fixe.

Tabelul 2. Stabilirea momentului inițial și final de calculare al amortizării

	În evidența financiară	În scopuri fiscale (pînă la 31.12.2017)	În scopuri fiscale (începînd cu 01.01.2018)
<i>Organizarea evidenței mijloacelor fixe</i>	evidența mijloacelor fixe se efectuează pe obiecte de evidență, a căror nomenclator se stabilește de entitate de sine stătător**	evidența mijloacelor fixe presupune că acestea trebuie să fie raportate la una din categoriile de proprietate, în ordinea stabilită de prevederile Hotărîrii Guvernului nr.338 din 21 martie 2003 "Cu privire la aprobarea Catalogului mijloacelor fixe și activelor nemateriale" [3] și Hotărîrii Guvernului nr.289 din 14.03.2007 "Pentru aprobarea Regulamentului privind evidența și calcularea uzurii mijloacelor fixe în scopuri fiscale" [7] *	entitatea, pe lângă modalitatea de evidență a mijloacelor fixe în scopuri fiscale pe categorii de proprietate [1, art.26]**, poate alege o nouă modalitate de ținere a evidenței [1, art.26 ¹], care stabilește că evidența mijloacelor fixe poate fi ținută pentru fiecare obiect separat.
<i>data de la care începe a fi calculată amortizarea mijlocului fix</i>	Conform pct.28 din SNC „Imobilizări necorporale și corporale”, entitatea poate calcula amortizarea unei imobilizări, începînd cu: a) data transmiterii în utilizare b) cu prima zi a lunii care urmează după luna transmiterii în utilizare. Data începerii calculării amortizării se stabilește de către entitate în politicile sale contabile.	evidența și calcularea amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale se efectuează în conformitate cu regulamentul aprobat de Guvern, deținea doar o singură opțiune [1, art.26 alin.(10)]. Astfel, conform prevederilor Regulamentului privind evidența și calcularea uzurii mijloacelor fixe în scopuri fiscale, este stabilit că, indiferent de data intrării mijloacelor fixe, uzura se calculează pe întreaga perioadă de gestiune, determinată de la baza valorică a mijloacelor fixe la finele perioadei de gestiune [7, pct.10]	alternativa oferită conform prevederilor art.26 ¹ din Codul fiscal, stipulează că amortizarea mijloacelor fixe se calculează începînd cu luna următoare celei în care mijlocul fix se pune în funcțiune
<i>data limită pînă la care entitatea poate calcula amortizarea mijloacelor fixe,</i>	prevederile SNC „Imobilizări necorporale și corporale” stabilește că aceasta poate fi: a) data expirării duratei de utilizare și/sau ieșirii mijlocului fix; sau b) prima zi a lunii care urmează după luna expirării duratei de utilizare și/sau ieșirii acestuia.	pentru mijloacele fixe ieșite din exploatare pe parcursul anului fiscal, uzura în scopuri fiscale pentru acestea nu se calculează, respectiv, data limită pentru calculul uzurii în scopuri fiscale este stabilită ultima zi a perioadei fiscale precedente celei în care mijlocul fix a fost ieșit din exploatare.***	alternativa oferită conform prevederilor art.26 ¹ din Codul fiscal, stipulează că amortizarea mijloacelor fixe se calculează pînă la data expirării duratei de utilizare și/sau ieșirii mijlocului fix
<i>baza valorică de calculare a amortizării</i>	Conform prevederilor SNC „Imobilizări necorporale și corporale” este prevăzută	Baza valorică a mijloacelor fixe la finele perioadei de gestiune se determină ca baza valorică a	Conform prevederilor art.26 ¹ alin.(18) din CF, valoarea mijloacelor

<i>mijloacelor fixe</i>	noțiunea de <i>valoare amortizabilă</i> , care reprezintă costul de intrare sau costul corectat, diminuat cu valoarea reziduală estimată. Valoarea amortizabilă se ajustează cu mărimea pierderii recunoscute sau reluate din depreciere conform SNC „Deprecierea activelor”	mijloacelor fixe la începutul perioadei de gestiune, majorată cu valoarea de intrare a mijloacelor fixe nou-procurate și/sau create cu forțe proprii, ajustată cu suma corectărilor și micșorată cu suma de la comercializarea lor, micșorată cu valoarea rămasă a mijlocului fix înstrăinat, determinată pornind de la valoarea cu care acesta a fost inclus în categoria respectivă (în cazul înstrăinării sau ieșirii autoturismului inclus în categoria de proprietate cu valoarea stabilită la lit. b) alin. (9) art. 26 din Codul fiscal), micșorată cu baza valorică ajustată a mijlocului fix înstrăinat în formă de donație, transmitere gratuită, cu baza valorică ajustată a mijlocului fix în cazul ieșirii forțate sau lichidării lor în cazul uzurii incomplete.	fixe nou-procurate se compune din prețul lor de procurare, precum și din toate cheltuielile aferente procurării lor, inclusiv cheltuielile de transportare, asamblare și asigurare, dobânzile plătite sau calculate pînă la punerea obiectului în exploatare. Valoarea mijloacelor fixe aferente proprietății create cu forțe proprii include toate impozitele și taxele, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care se deduce, cheltuielile și plata dobânzilor aferente acestor mijloace fixe pentru întreaga perioadă de pînă la punerea lor în exploatare.
-------------------------	--	--	---

Sursa: elaborat de autori în baza reglementărilor

* Pentru calcularea uzurii în scopuri fiscale toate mijloacele fixe se clasifică în cinci categorii de proprietate (I-V), iar pentru investițiile efectuate în mijloacele fixe care fac obiectul unui contract de leasing operațional, locațiune, concesiune și arendă, uzura se calculează în modul stabilit pentru categoria de proprietate la care se atribuie mijloacele fixe respective [3, pct.87].

** spre exemplu mașina de gravat compusă din motor, freză, calculator, soft, accesorii pentru aspirarea prafului generat în timpul prelucrării, entitatea în financiar o poate contabiliza ca un obiect unic de evidență sau fiecare componentă a imobilizării ca obiecte distincte, pe cînd în scopuri fiscale evidența mijloacelor fixe presupune că acestea trebuie să fie raportate la una din categoriile de proprietate respectivă.

*** Data limită de calculare a uzurii mijloacelor fixe în scopuri fiscale ca urmare a ieșirii mijloacelor fixe din exploatare (comercializare, donație, conservare, etc.) de asemenea are o legătură directă cu baza valorică a mijloacelor fixe la finele perioadei de gestiune. Mijloacele obținute de la înstrăinarea mijloacelor fixe, cu excepția celor obținute din înstrăinarea autoturismului care a fost inclus în categoria de proprietate cu valoarea stabilită la lit. b) alin. (9) art. 26 din Codul fiscal, se reflectă la micșorarea bazei valorice a mijloacelor fixe la finele perioadei de gestiune pentru categoria respectivă de proprietate.

Respectiv, dacă facem o comparație între data de la care începe și încetează calculul amortizării mijloacelor fixe în contabilitate și în scopuri fiscale stabilim, că probabilitatea ca acestea să se intersecteze este una foarte mică, iar aceste discrepanțe creează o serie de aspecte care, fiind omise, chiar și din imprudență, pot genera urmări deloc plăcute.

Începînd cu data de 01.01.2018, odată cu modificările operate la capitolul amortizării în scopuri fiscale, Codul fiscal a fost completat cu un nou articol art.26¹, care vine cu o serie de

modificări pozitive în direcția armonizării legislației fiscale, abordarea unei noi viziuni vizavi de amortizarea mijloacelor fixe, oferirea unei noi alternative entităților la determinarea amortizării în scopuri fiscale, iar tendința respectivă va avea un efect pozitiv și o serie de avantaje atât la determinarea și recunoașterea inițială, cât și asupra altor momente importante relatate în continuare.

Comparativ cu cea precedentă, noua modalitate de calculare a amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale este una mult mai aproape de cea stabilită conform SNC „Imobilizări necorporale și corporale”, ceea ce presupune că entitatea are posibilitatea de a alege o metodă mai puțin anevoioasă, mai puțin sofisticată, cu un grad de risc al eventualelor erori mult mai scăzut, cu o posibilitate de optimizare atât a timpului de lucru (om/ore) lucrat de contabil, cât și al diminuării riscului aplicării eventualelor sancțiuni pentru declararea incorectă a amortizării în scopuri fiscale.

Un alt aspect important al temei supuse cercetării, fără de care este imposibil de a relata tratamentul contabil și fiscal al amortizării mijloacelor fixe este **metoda de calculare a amortizării**. Din punct de vedere financiar, metodele de calculare a amortizării mijloacelor fixe în contabilitate sunt stabilite la pct.22-23 din SNC „Imobilizări necorporale și corporale”, care se regăsesc și în IAS 16 „Imobilizări corporale”, și stipulează că, la calcularea amortizării unei imobilizări pot fi aplicate una din cele trei metode (figura 1).

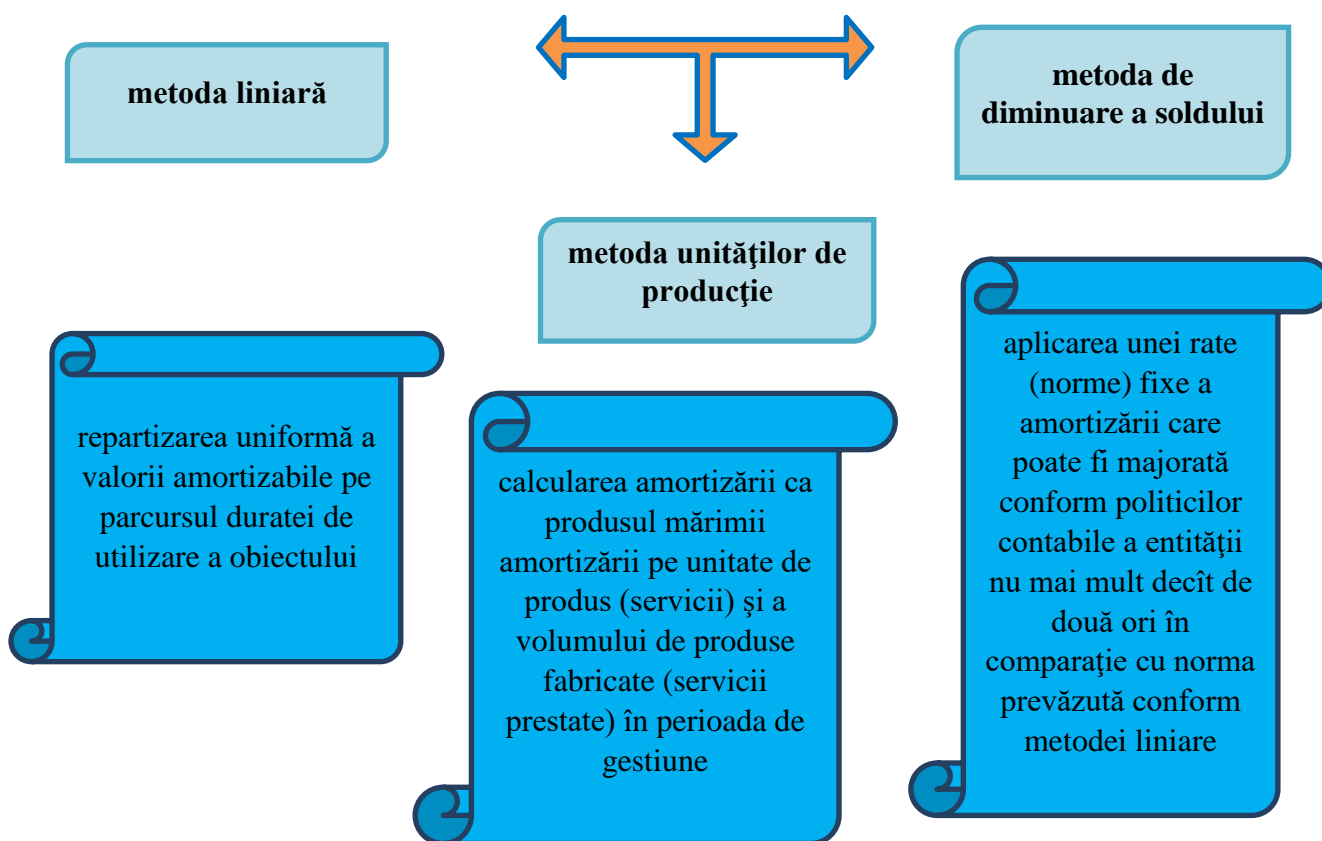

Figura 1. Metodele de calculare a amortizării mijloacelor fixe

Sursa: elaborată de autori în baza SNC „Imobilizări necorporale și corporale”

Alegerea metodei de amortizare a mijloacelor fixe este o etapă semnificativă pentru entitate, deoarece aceasta urmează a fi argumentată din punct de vedere al obținerii beneficiilor economice din utilizarea acestora de către entitate. Alegerea metodei optime și celei mai

avantajoase pentru entitate urmează a fi indicată în politicile ei contabile conform prevederilor SNC „Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile, erori și evenimente ulterioare”.

Determinarea și aplicarea metodei de amortizare selectate presupune și o aplicare consecventă a acesteia de la o perioadă de gestiune la alta, totuși, pe parcursul activității entitatea se ciocnește cu diverse situații, unele fiind prevăzute, iar altele mai puțin, ceea ce poate crea situații când entitatea stabilește că o modificare a metodei de amortizare a mijloacelor fixe ar putea genera avantaje semnificative în modelul de obținere a beneficiilor economice viitoare de la utilizarea mijloacelor fixe respective. În cazul dat, conform prevederilor SNC “Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile, erori și evenimente ulterioare” entitatea poate să-și modifice metoda de amortizare cu indicarea obligatorie a acestui fapt în politicile sale contabile [6].

Mărimea amortizării mijloacelor fixe ce urmează a fi dedusă se determină, conform prevederilor Codului fiscal [1, art.26 alin (5)] și prevederile Regulamentului privind evidența și calcularea uzurii mijloacelor fixe în scopuri fiscale [7, pct.5], prin înmulțirea bazei valorice a mijloacelor fixe, la finele perioadei de gestiune, ce se raportează la o anumită categorie de proprietate, cu norma de amortizare respectivă. Prevederile Codului fiscal stabilesc norme de amortizare la fiecare categorie de proprietate [1, art.26 alin.(8)].

Tabelul 3. Normele de amortizare stabilite de Codul fiscal la fiecare categorie de proprietate

Categoria de proprietate	Norma de amortizare, %	Particularități specifice
I	5	mărimea uzurii calculate urmează a fi dedusă se determină pe fiecare obiect separat
II	8	uzura se determină reieșind din baza valorică la finele perioadei de gestiune pe categoria de proprietate respectivă
III	12,5	
IV	20	
V	30	

Sursa: elaborat de autori în baza Codului Fiscal

Prevederile Codului fiscal, în redacția Legii de până la data de 01.01.2018 nu permitea aplicarea metodelor contabile de calculare a amortizării la deducerea cheltuielilor în scopuri fiscale. Începând cu 01.01.2018, odată cu modificările la Codul fiscal [6], entitatea, pe lângă metoda de calculare a amortizării în scopuri fiscale prin aplicarea normei de amortizare pe categorie de proprietate, poate aplica metoda stabilită la art.26¹ din Codul fiscal, conform căreia, entitatea, la determinarea mărimii deducerii amortizării calculate a mijloacelor fixe, poate utiliza *metoda liniară de amortizare*. Mărimea amortizării mijloacelor fixe ce urmează a fi dedusă se determină prin înmulțirea valorii mijloacelor fixe la norma de amortizare respectivă. Norma amortizării pentru fiecare mijloc fix se determină ca raport dintre 100% și durata de funcționare utilă a acestuia stabilită conform Anexei nr.1 Clasificarea și durata de funcționare utilă a mijloacelor fixe și a activelor nemateriale din Catalogul mijloacelor fixe și activelor nemateriale [3].

Faptul că metoda liniară de amortizare în scopuri fiscale a mijloacelor fixe este similară metodei liniare stabilite conform prevederilor SNC „Imobilizări necorporale și corporale” și IAS 16 „Imobilizări corporale”, confirmă tendința legiuitorului de armonizare, ajustare și adaptare a legislației fiscale cu cea contabilă și la cerințele directivelor UE. Practica contabilă din Republica

Moldova, la calcularea amortizării mijloacelor fixe, pune accent pe aplicarea largă a metodei liniare, astfel încât, modificările legislației fiscale în acest sens sunt bine venite. Până în prezent s-a reușit armonizarea metodelor de calculare a amortizării în contabilitate și în scopuri fiscale doar pentru anumite categorii de entități. Astfel, conform prevederilor Indicațiilor metodice privind contabilitatea pentru persoanele fizice care desfășoară activitate de întreprinzător [8], amortizarea mijloacelor fixe și amortizarea proprietății nemateriale care se folosesc în activitatea de întreprinzător, se calculează conform modului prevăzut în Codul fiscal [1, art.26, 26¹ și 27] și Regulamentul privind evidența și calcularea uzurii mijloacelor fixe în scopuri fiscale [7].

Aspectele menționate în prezentul articol privind modificările legislației fiscale prin includerea metodei liniare de determinare a amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale au favorizat generarea posibilității de beneficiere de anumite avantaje. Cele mai importate în viziunea noastră sunt menționate mai jos (figura 2).

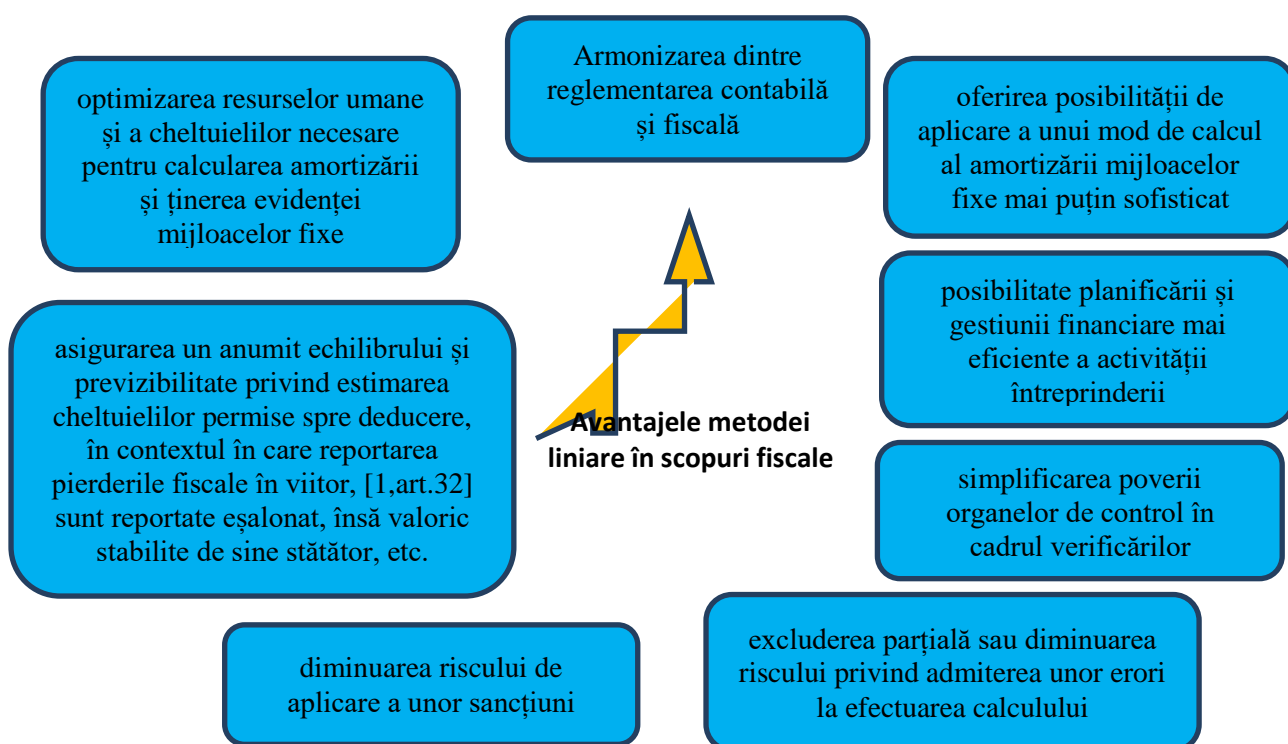

Figura 2. Avantajele metodei liniare aplicat la calcularea amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale

Sursa: elaborată de autori

Chiar dacă avem o continuitate în tendința de ajustare și armonizare a legislației pentru a o aduce într-o concordanță cu directivele UE, totuși, această modificare nu soluționează în totalitate problema armonizării calculării amortizării mijloacelor fixe în contabilitate și în scopuri fiscale.

Cele mai importante discrepante după părerea noastră pot fi menționate următoarele:

- existența unor aspecte nesoluționate în parte ce țin de ajustările în scopuri fiscale;
- restricțiile privind limitarea anumitor deduceri în scopuri fiscale în corespundere cu prevederile Codului fiscal (*spre exemplu: calcularea amortizării și deducerea acesteia pentru întreținerea autoturismului în cazul în care valoarea autoturismului depășește 200000 lei [1, art.26 alin.(9) lit.b]*); nu se permite deducerea amortizării mijloacelor fixe primite cu titlu gratuit, cu excepția cazurilor în care valoarea acestora a fost inclusă în venitul impozabil al

contribuabilului [1, art.26¹ alin.(12)]; în cazul finanțării parțiale a procurărilor mijloacelor fixe din surse ce constituie venituri neimpozabile, amortizarea se va calcula pentru partea suportată de către întreprindere [1, art. 26¹ alin.(13)]; În scopuri fiscale, nu se recunosc diferențele din reevaluarea mijloacelor fixe [1, art.15]; etc.);

- ajustarea bazei valorice a mijloacelor fixe în scopuri fiscale;
- nerecunoașterea în scopuri fiscale a diferențelor din reevaluarea mijloacelor fixe, etc.

Rezultate și concluzii. În rezultatul cercetării efectuate se poate constata că în prezent pe plan național se observă o tendință de armonizare a reglementărilor contabile și fiscale, fapt confirmat în reglementarea fiscală fundamentală – Codul fiscal – a noțiunii de amortizare a mijloacelor fixe și necesitatea ajustării altor reglementări precum Catalogul mijloacelor fixe și activelor nemateriale [3], Regulamentul privind evidența și calcularea uzurii mijloacelor fixe în scopuri fiscale [7], de acceptare alternativă a metodei liniare de calculare a amortizării mijloacelor fixe; de stabilire a momentului de începere și momentului de încetare a calculării amortizării mijloacelor fixe – toate puse în vigoare începând cu data de 01.01.2018.

Cu toate acestea, menționăm că, chiar dacă metoda liniară de calculare a amortizării mijloacelor fixe are o largă răspândire de aplicare în Republica Moldova, totuși există încă o serie de discrepante între calculul amortizării mijloacelor fixe în contabilitate și în scopuri fiscale. Totodată, o serie de entități care practică genuri de activitate sezonieră, de producere sau de alt gen, pentru care metoda liniară de calculare a amortizării în contabilitate este una inoportună, și respectiv, considerăm că la capitolul echității fiscale din punct de vedere al amortizării în scopuri fiscale legiuitorul mai are rezerve.

Generalizînd cele menționate, considerăm că întru armonizarea legislației RM, în special a legislației fiscale, metodele de calculare a amortizării mijloacelor fixe în contabilitate trebuie să fie acceptate și în scopuri fiscale. Această practică internațională, aplicată pe larg de către alte state, este un exemplu bun de urmat și o experiență care, prin argumentarea avantajelor sale, nu trebuie tergiversată.

Bibliografie:

1. Codul fiscal nr. 1163-XIII din 24.04.1997, în vigoare 01.01.1998, republicat: Monitorul Oficial al R. Moldova, ediție specială din 08.02.2007, <http://demo.weblex.md/item/view/iddbtype/1/id/LPLP199704241163/specialview/1/ref/sf#T1>.
2. GRIGOROI L., LAZARI L. și alții. Contabilitatea întreprinderii, editura CARTIER, Chișinău, 2017,
3. Hotărîrii Guvernului nr.338 din 21 martie 2003 "Cu privire la aprobarea Catalogului mijloacelor fixe și activelor nemateriale", <http://lex.justice.md/md/296151/>.
4. Irina ZAHARCENCO, Svetlana SLOBODEANU, Modul de calculare a uzurii mijloacelor fixe în scopuri fiscale, revista practico-științifică pentru contabili manageri, funcționari fiscali, auditori Contabilitate și Audit № 3, 2014,
5. <http://www.contabilitate.md/?mod=article&id=5805>
6. Legea nr. 288 din 15.12.2017 cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 464-470 la 29.12.2017, <http://lex.justice.md/md/373510%20/>.
7. Regulamentul privind evidența și calcularea uzurii mijloacelor fixe în scopuri fiscale, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 289 din 14.03.2007. În Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 39–42 din 14 martie 2007,

<http://lex.justice.md/viewdoc.php?id=322138&lang=1>.

8. Standardele Naționale de Contabilitate, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova nr. 118 din 06.08.2013, <http://mf.gov.md/ro/content/ordinul-ministrului-finan%C8%9Belor-cu-privire-la-aprobarea-recomand%C4%83rilor-metodice-privind>.
9. Standardele Internaționale de Raportare Financiară – IFRS, acceptate și publicate prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr.109 din 19.12.2008, <http://lex.justice.md/index.php?action=view&view=doc&lang=1&id=330274>.